

Γεώργιος Βράνος
Διεύθυνση Ορχήστρας

Ο Γεώργιος Βράνος γεννήθηκε το 1969 στην Αθήνα. Από τον Ιούνιο του 2014 έως το 2017 ήταν Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.).

Το 2010 διορίστηκε Επίκουρος Καθηγητής, το 2015 Αναπληρωτής Καθηγητής και από το Μάιο του 2019 είναι Καθηγητής στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας στη Θεσσαλονίκη, με γνωστικό αντικείμενο «Διεύθυνση Ορχήστρας». Συνεργάζεται με την Κ.Ο.Α., την Κ.Ο.Θ. και τις άλλες μεγάλες ελληνικές συμφωνικές ορχήστρες. Έχει διατελέσει Α' αρχιμουσικός και αναπληρωτής Γενικός Μουσικός Διευθυντής (Generalmusikdirektor) στην Όπερα του Regensburg και στην Κρατική Όπερα του Coburg, όπου ήταν και Καλλιτεχνικός Διευθυντής

της Συμφωνικής Ορχήστρας Νέων του Coburg, ενώ επίσης διετέλεσε υπηρεσιακός Γενικός Μουσικός Διευθυντής στην Όπερα του Regensburg (G.M.D.). Παραγωγές όπως *Carmen*, *Norma*, *Lulu*, *Un ballo in maschera* κ.ά. καθώς και συμφωνικά κονσέρτα, πολλές φορές και με τη σύμπραξη της περίφημης παιδικής χορωδίας των Domsratzen και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Όπερας του Regensburg, απέσπασαν ενθουσιώδεις κριτικές από τον γερμανικό, αλλά και το διεθνή Τύπο. Ως Β' αρχιμουσικός στην Όπερα του Pforzheim διηύθυνε εκτός του γνωστού ρεπερτορίου και αρκετές πρώτες εκτελέσεις, πολλές φορές και με τη σύμπραξη της Ορχήστρας Μουσικής Δωματίου της Νοτιοδυτικής Γερμανίας (Sudwestdeutsches Kammerorchester Pforzheim), ενώ παράλληλα ήταν και Καλλιτεχνικός Διευθυντής για δύο συνεχή χρόνια των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στο Μόναχο προς τιμήν της Μαρίας Κάλλας στο Gasteig και το Prinzregenten-Theater, με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Μονάχου και την Ορχήστρα Kammerphilharmonie της Αγίας Πετρούπολης. Παράλληλα έχει συνεργαστεί και με άλλες Όπερες, όπως αυτή του Flensburg και της Trier στη Γερμανία. Ένας από τους στόχους του Γ. Βράνου ως Διευθυντή της Κ.Ο.Θ. ήταν η μεγαλύτερη δυνατή εξωστρέφεια της ορχήστρας και η εξοικείωση των νέων με τη συμφωνική μουσική. Τον Ιανουάριο του 2017 τιμήθηκε από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης για την συνεργασία του ως Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. με τους φοιτητές μουσικών σπουδών του Πανεπιστημίου στο πλαίσιο της Πρακτικής Άσκησης του Α.Π.Θ.

Από τις 01.09.2019 είναι Πρόεδρος του Τμήματος Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας στη Θεσσαλονίκη.

ΜΟΥΣΙΚΟΙ

Απόστολος Χανδράκης (βιολοντσέλο)
Γιώργος Πολυχρονιάδης (κοντραμπάσο)
Όθωνας Γκόγκας (φλάουτο)
Νίκος Κουκίης (φλάουτο)
Δημήτρης Κίτσος (όμποε)
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου (όμποε)
Κοσμάς Παπαδόπουλος (κλαρινέτο)
Αλέξανδρος Σταυρίδης (κλαρινέτο)

Γιώργος Πολίτης (φαγκότο)
Κωνσταντίνος Βαβάλας (φαγκότο)
Μαλίνα Ηλιοπούλου (φαγκότο)
Μαρία Πουλιούδη (φαγκότο)
Τραϊανός Παπαδόπουλος (κόρνο)
Βασίλης Βραδέλης (κόρνο)
Άγγελος-Σπυριδών Κοσκινάς (κόρνο)
Ανδριάντα Σους (κόρνο)

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΚΑΙ Η
ΒΙΝΤΕΟΣΚΟΠΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ

Επιμέλεια Εντύπου - Κείμενα: Νίκος Κυριακού
Σχεδιασμός: Γιώργος Χρυσοχοϊδης

Vector Copyright: varijanta/123RF

Όλη η Ελλάδα ένας Πολιτισμός

Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΟ
**ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Συναυλία συνόλου
ξύλινων πνευστών της Κ.Ο.Θ.

Διεύθυνση Ορχήστρας:
Γεώργιος Βράνος

Έργα Ντβόρζακ & Ρ. Στράους

Οι εκδηλώσεις προσφέρονται δωρεάν
από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Το μόνο αντίτιμο είναι το εισιτήριο για την
είσοδο σε κάθε χώρο, όπου υπάρχει

Είναι υποχρεωτική η προκράτηση θέσης.
Προκρατήσεις εδώ
<https://digitalculture.gov.gr/>

Τετάρτη
22/7/2020
21:00

Χορηγοί επικοινωνίας

Όλη η Ελλάδα ένας Πολιτισμός

Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΟ
**ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Τετάρτη
22/7/2020
21:00

Συναυλία συνόλου
ξύλινων πνευστών της Κ.Ο.Θ.
Διεύθυνση Ορχήστρας:
Γεώργιος Βράνος

Antonin Dvořák (1841-1904):

Σερενάτα για πνευστά σε ρε ελάσσονα, έργο 44, Β.77

25'

- I. Moderato, quasi marcia
- II. Tempo di minuet - Trio. Presto
- III. Andante con moto
- IV. Finale. Allegro molto

Ο Αντονίν Ντβόρζακ αποφάσισε να γράψει μία σερενάτα για πνευστά το 1878 βρισκόμενος σε μία συναυλία στη Βιέννη, όπου εντυπωσιάστηκε από μία εκτέλεση της 'Σερενάτας για πνευστά αρ.10 σε σι ύφεση μείζονα, Κ.361' του Μότσαρτ. Ο Ντβόρζακ ένιωσε την ανάγκη να μεταδώσει με ένα δικό του αντίστοιχο έργο τα έντονα και βαθιά συναισθήματα που του δημιούργησε η επονομαζόμενη *Gran Partita* του Μότσαρτ, η οποία είχε αποτελέσει τομή στις συνθέσεις για πνευστά έναν αιώνα πριν. Ολοκλήρωσε τη δική του σερενάτα πνευστών σε δύο μόλις εβδομάδες και την αφιέρωσε στο Γερμανό συνθέτη και μουσικοκριτικό Louis Ehler, ευχαριστώντας τον με αυτό τον τρόπο για την αποθεωτική κριτική που έγραψε για τους 'Σλάβικους Χορούς' του, η οποία συνετέλεσε τα μέγιστα στο να εκτοξευθεί η δημοτικότητα του ανερχόμενου, τότε, Τσέχου συνθέτη στη Γερμανία. Η πρεμιέρα της σερενάτας πραγματοποιήθηκε τον Νοέμβριο του ίδιου χρόνου στην Πράγα, υπό τη μουσική διεύθυνση του ίδιου του Ντβόρζακ. Το έργο μεταφέρει τη γοητευτική ατμόσφαιρα παλιότερων εποχών, παραπέμποντας σε μουσικές παραστάσεις που λάμβαναν χώρα μέσα στη ζεστή ατμόσφαιρα και τις εκλεπτυσμένες γραμμές των κάστρων του ροκοκό και τις παρακολουθούσαν οι αριστοκράτες μαζί με το λαό. Η μουσική δίνει την ευχάριστη αίσθηση μίας ειδυλλιακής καθημερινότητας, ενώ ρυθμικά παραπέμπει σε παραδοσιακούς σλαβικούς χορούς, αφού η ζεστασιά που νιώθει μέσα του ο Ντβόρζακ, συνδυάζει αναμνήσεις από την αγαπημένη του πατρίδα και ακούσματα από τον κλασικισμό. Οι σχετικές αναφορές στην *Gran Partita* του Μότσαρτ είναι φυσιολογικά έντονες, αφού υπήρξε και η αρχική του έμπνευση για αυτή τη σερενάτα. Αργότερα ο συνθέτης προσέθεσε μέρη για βιολοντσέλο και κοντραμπάσο, θέλοντας να την εμπλουτίσει ακόμη περισσότερο. Ο Μπραμς υπήρξε επίσης λάτρης της σερενάτας για πνευστά του Ντβόρζακ χαρακτηρίζοντάς την ως 'μία όμορφη, αναζωογονητική αποτύπωση ενός πραγματικού, πλούσιου και γοητευτικού ταλέντου που σπάνια συναντά κανείς'.

Richard Strauss (1864-1949):

Σερενάτα για 13 πνευστά σε μι ύφεση μείζονα, έργο 7

10'

Ο Ρίχαρντ Στράους έγραψε σε ηλικία 17 μόλις ετών τη 'Σερενάτα για 13 πνευστά', που θεωρείται ένα από τα πλέον αξιόλογα έργα των νεανικών του χρόνων και παράλληλα σηματοδοτεί το τέλος αυτής της περιόδου και την είσοδο σε μία πιο ώριμη συνθετική περίοδο. Παρά το νεαρό της ηλικίας του, πάντως, ο Στράους αποδεικνύει μία σπάνια ωριμότητα, που παραπέμπει σε πολλά σημεία στην ύστερη συνθετική του περίοδο. Παράλληλα, διαφαίνεται καθαρά το ταλέντο, που τελειοποίησε στην πορεία, της πλήρους αξιοποίησης κάθε διαθέσιμου οργάνου. Η πρεμιέρα του έργου έγινε στη Δρέσδη το Νοέμβριο του 1882 με μαέστρο τον Franz Wüllner.

Έργο της ρομαντικής περιόδου, αλλά με έντονες κλασικές αναφορές, η σερενάτα αυτή ενθουσίασε τον Hans von Bülow, για τον τρόπο που αναδεικνύει τη δεξιοτεχνική λάμψη των πνευστών και με τις ευγενικές μελωδικές της γραμμές, που μπορούν και μεταλλάσσονται στον πυρήνα του έργου παίρνοντας μία πιο δραματική διάσταση. Τη συμπεριέλαβε λοιπόν στο πρόγραμμα συναυλιών του με διάφορα σχήματα στη Γερμανία για τα επόμενα 2 χρόνια. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να γίνει διάσημος ο νεαρός Στράους, που ευχαρίστησε θερμά τον κορυφαίο μαέστρο για τη μεγάλη αυτή τιμή. Μάλιστα, όταν βρέθηκε στην προετοιμασία μίας συναυλίας με το έργο του στο Βερολίνο, έλαβε στο τέλος της πρόβας το χειροκρότημα του φον Μπίλωβ και των μουσικών της ορχήστρας. Δεν βρήκε όμως το θάρρος αργότερα να ανεβεί στη σκηνή της συναυλίας για να γνωρίσει την αποθέωση και από το κοινό που τον αναζητούσε.

Το έργο είναι αφιερωμένο στον επί πενταετία δάσκαλο του συνθέτη Wilhelm Meyer και αποτελεί ένα φόρο τιμής στον κλασικισμό, με αρχικό πρότυπο την *Gran Partita* του Μότσαρτ. Οι πλέον έντονες επιρροές της προέρχονται από τους Μέντελσον και Μπραμς, ενώ δεν λείπουν και αναφορές στους αγαπημένους του συνθέτη, Σούμαν και Σούμπερτ. Ξεχωρίζει για τον έξυπνο τρόπο χειρισμού των οργάνων, τα εντυπωσιακά τους περάσματα και τους ενδιαφέροντες συνδυασμούς μεταξύ τους, που δημιουργούν συνεχώς νέα ηχοχρώματα, αποτελώντας ουσιαστικά μία μελέτη πάνω στα πνευστά.

Νίκος Κυριακού